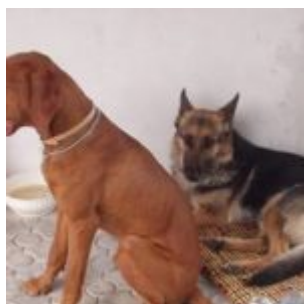

Řádili spolu tak, že ségra nevěřila vlastním očím a já dospěla k názoru, že Ash je schopen rozpohybovat i štokrle. Jak jsem se pak ještě později od sestry dozvěděla, Nela prošla během pobytu u nás jakousi ozdravnou kúrou a z pejska, který nejeví moc zájem o svět se zase stala hravá koza, která skáče jako malý štěně.

Jen s jídlem prý stávkovala, protože díky Ashově kuřecí dietce, kterou tehdy měl si užívala i ona a pak halt ty granulky tolik nechutnají, no. Takže v Nelině společnosti Ešus strávil dva z jeho hlediska velmi vydařené víkendy a to ještě nevěděl, co na něj čeká!

Sestra nastupovala hned následující týden po dovolené do nového zaměstnání a tak jsme se dohodly, že oba kluci zůstanou u nás v Praze. Jak jsme řekly, tak udělaly a podle Ešusa ani líp udělat nemohly, protože se mu tak splnilo jeho dávné přání mít svoje vlastní děti na hraní déle než jen na víkend.

Kluci už jsou ve věku, kdy celkem rozum berou a tak bylo rozhodnuto, že už snad nehrozí ani atomový výbuch, ani vzájemná vražda a tak, když odejdu do práce budou dopolko u nás sami s Ashem a na oběd pomašírují k Babině, jak se naší mámě už od prvního vnuka všeobecně říká - ostatně i Ešus jí má zařazenou jako Babinu.

On jí tedy ještě přiřadit i takový příjmení - Babina Pamlsková-Dobrůtková. Protože ví, že jakmile přijde Babina, budou se rozdávat dobrůtky a pamlsky, případně hrát o ně ta dáma v předsíni. Odpoledne měli kluci na pořadu dní návštěvy koupaliště, jízdu Pendolinem a jiné zajímavosti. Co ovšem provozovali dopoledne doma v kombinaci s Ešusem, o tom raději ani nepřemýšlím.

Podstatné je, že všichni přežili a byt je stále v celku. Na středu jsme si naplánovali výlet na Slapy a společné ráchání v přehradě. Vzali jsme si s Davidem oba v práci odchodnou dřív, nacpali auto dětmi, Babinou, psem, nezbytným haraburdím ke koupání – hlavně plovák pro Ešusa jsme nemohli zapomenout, to by bylo hotový neštěstí ☹ a vyrazili.

Dojeli jsme na Starou Živohošť kolem půl šesté a krom pár lidí jsme tam byli sami. Což bylo jen dobře, protože ta trojka složená z kluků a Zrzavohubce byla dost výbušná. Ash byl nadšený a lítal jak urvaný vagón po nádraží. Musím ho ale pochválit, že i když byl rozdováděný, tak s poslušáním to tak hrozný nebylo. Občas sice bylo nutno zvýšit hlas, ale jinak pohoda.

No aby se tak ještě staral o okolí, když tam měl takový partáky. Tadík si s sebou vzal naivně i nový balón, který si koupil na pražském koupališti. Musela jsem mu vysvětlit, že pokud ho nechá v Zrzavcově společnosti, počítá se jeho životnost na sekundy. O tomtéž se přesvědčila i Babina, když Ashovi podobný produkt zakoupila a dokonce na něj naivka umotala i jakousi síťovku.

Radila jsem jí, že bude lepší mu ho dát až ve vodě, kde Ash nebude moci z plna projevit svůj temperament. Nedala na zkušenější a že prý aspoň na chvílku, že chce vidět, jakou z něj má Ašík radost. Tak to viděla. Přesně dvě a půl sekundy, než balón udělal phũũũũũf a zmenšil svůj objem o tři čtvrtiny a tak nám teď doma visí krásná síťovka na balon – nepotřebuje někdo?

Vnuk se projevil moudřejším než babička a tak dal balón do placu až ve vodě, kde jsme si s ním všichni házeli a Ash plaval mezi námi s očima vypoulenýma úsilím a snahou balon dostat. Kdyby to v té vodě šlo, měl by zas snaživě vystrčený jazýček na stranu. Nikdy bych

netušila, jak rychlý je i ve vodě. Že na něj nemám na suchu, tak na to jsem přišla hned v jeho dvou a půl měsících. Ale v té vodě jsem si myslela, že budu mít navrch.

Plavu myslím dost dobře a rychle, leč na Náčelníka Zrzavou Hubu prostě nemám. On si párkrát máchne packami s plovacími blánami a je přede mnou. A tak jsme i přes to, že jsme byli v přesile, měli občas problém balón uhájit. Přežil, ale někdy to bylo jen o fous. Když jsme dali návratovou, pesan skočil do auta a jak byl utahaný, tak rovnou upadl a chrápal. Kluci ostatně doma taky. Museli všichni nabrat síly, protože za dva dni jsme jeli na chalupu a tam si vždycky všichni tři dají vzájemně do těla.

V pátek se k nám ještě připojil náš kamarád a tak jsme s autem naloženým až po střechu tak, že by ani špendlík nepropadl vydrandili směr Apalucha. Ash byl tentokrát z kufru vyhoštěn a seděl celou dobu se mnou vpředu. Bylo na něm vidět, jak by hrozně rád spal - pořád klimbal a hlava mu padala jak chlápkoví v hledišti při sledování baletu. Což ovšem neznamenovalo, že když se dorazilo na chalupu, tak že se hodlá nějak ulejšvat. Ani náhodou.

S výrazem - no konečně se něco děje - vypálil ihned po zastavení z auta a plynně s Tádou navázali tam, kde před týdnem přestali. Ešus popadnul dřevěný špalek co tam má na hryzáni a začali rotovat zahradou. Pak následoval fotbálek i s Pétou, no a takhle to šlo do pátku do neděle, kdy si kluky vyzvedla jejich máma a k velkému zklamání Ešusa si je dovolila odvézt. Jako bolestné obdržel od ségry gumovou činku, kterou uchvátil a odnesl si do pelíšku. Víc už nestihl, protože ho přemohla únava a tak padnul za vlast a vzpamatovával se ještě ve středu.

22.11.2005 22:24